

Anže Irman Kolar

Kljub temu da je februar najkrajši mesec v letu, se je na šoli veliko dogajalo. Ob slovenskem kulturnem dnevu smo pripravili odlično proslavo, za pust pa so se najmlajši učenci v kostumih sprehodili na pustni povorki v Mozirju. Ta mesec pa je bil še posebej pester za devetošolce. Na informativnih dnevih smo obiskali srednje šole in zbirali informacije o njih. Izbor šol je bil pester in za nekatere je odločitev, kje nadaljevati šolanje, zelo težka.

Tina J.

Dogajalo se je ...

OBISK PODJETJA KLS LJUBNO

V sredo, 31. 1. 2018, smo se devetošolci po 2. uri odpeljali na ogled podjetja KLS Ljubno.

Najprej smo prisluhnili predstavitvi, v kateri smo izvedeli, kaj v podjetju izdelujejo, kako in s kom poslujejo in kdo sploh so. Po predstavitvi smo se razdelili v tri skupine, vsaka od skupin si je ogledala orodjarno, meritve in izdelavo rezervnih delov. Pokazali so nam tri vrste obročev za notranje izgorevanje, ki jih delajo za številne motorje avtomobilov in štirikolesnikov. Ker se podjetje imenuje KLS smo pričakovali, da so zaposleni le moški, a smo se zmotili, saj smo v halah pri delu videli tudi ženske. Povedali so nam, da imajo nadpovprečne plače in da je KLS eno od najbolj prepoznavnih podjetij v Sloveniji in tudi v svetu. Na koncu pa smo srečali tudi direktorja podjetja.

Sara Acman in Nika Jevšnik, 9. a

ZDRAVO IN VARNO V SVET

V sredo, 1. 2. 2018, smo imeli sedmošolci tehniški dan z naslovom Zdravo in varno v svet. Zjutraj smo se ob 8.10 zbrali pred šolo. Učenci 7. b-razreda so se najprej udeležili predavanja Varno na spletu, učenci 7. a pa smo se z učiteljicama Janjo Irman Kolar in Nežiko Strmčnik odpravili proti mozirski knjižnici. Tam so nas sprejeli knjižničarji, ki so nam predstavili svoje delo. Ker je knjižnica velika in je v njej zelo veliko gradiva, so nam pokazali, kako se v knjižnici sploh znajti. Spoznali smo, kako deluje Cobis, za domačo nalogo pa smo si morali tisti, ki imamo pametne telefone, naložiti aplikacijo MCOBIS. Sprehodili smo se po knjižnici, potem pa si ogledali še kotiček za najmlajše. Ta je bil vsem najbolj všeč. Sedli smo na blazine, prebirali slikanice in se ob tem zelo zabavali in smejali. Ena izmed knjižničark nam je priporočila še nekaj knjig za najstnike. Na koncu pa smo vsi dobili knjigo Zvezde vabijo, ki jo bomo prebrali za domače branje.

Obiskali smo tudi muzejsko zbirko Mozirje in Mozirjani. Tam nas je pričakal gospod Marjan, ki nam je pripovedoval o denarju, ki so ga včasih uporabljali v Mozirju, nato pa nam pokazal še nekaj starih predmetov.

V šoli je sledila delavnica, in sicer Varno na spletu. Predavala nam je gospa Tjaša iz društva Safe.si. Povedala nam je veliko o spletni varnosti, kaj so dobre in slabe strani interneta, kako se pravilno obnašati na spletu in še veliko več. Znanja o tem ni nikoli preveč. Na koncu pa smo vsi dobili še tatuje.

Dan je zelo hitro minil, saj je bil poučen in zanimiv.

Ajda Novak, 7. a

PROSLAVA OB KULTURNEM PRAZNIKU

Prešernov dan Slovenci proslavljamo 8. februarja, na dan smrti našega največjega pesnika Franceta Prešerna.

Rodil se je 3. decembra 1800 v Vrbi na Gorenjskem, umrl pa 8. februarja 1849 v Kranju. Njegova najpomembnejša dela pa so Sonetni venec, Krst pri Savici in Slovo od mladosti, mlajši pa predvsem poznajo njegovo delo Povodni mož. Njegovo nadaljevanje so zaigrali učenci naše šole na proslavi.

Šlo je nekako takole: Ko sta Povodni mož in Urška prišla v Ljubljano, je Urška zaspala. Medtem so jo opazovale morske vešče. Ko se je Urška prebudila, jih je zagledala in jim rekla, da so zelo grde. Vešče so bile na Urško ljubosumne, saj jih Povodni mož sploh ni več opazil. Sklenile so, da jo bodo spremenile v morskovo veščo. Najprej so ji v jabolčni sok nasule uspavalni prašek. Drugi korak: vse morske vešče je morala poljubiti. Tretji korak: morske vešče so poklicale kamenega zmaja, ki je moral z repom trikrat udariti po tleh in Urška se je spremenila v morskovo veščo.

Proslava je bila zanimiva, saj so jo popestrili tudi plesalci in glasbeniki.

Sašo Tamše, 6. b

DEVETOŠOLCI PRED ODLOČITVIJO

9. februarja so na vseh srednjih šolah po Sloveniji potekali informativni dnevi. Devetošolci so nabirali še zadnje informacije o nadaljnjem izobraževanju, saj se bo aprila iztekel rok za prijave.

Obiskala sem samo Srednjo šolo za storitvene dejavnosti in logistiko. Na tej šoli sem si ogledala predstavitev za poklic frizerka. Ta poklic me zanima že od malega. Najprej smo šli v športno dvorano, kjer so nam predstavili šolo. Dijaki so peli, plesali in nam prikazali modno pisto. Nato smo obiskali šoli, kjer poteka praksa. Ta del mi je bil najbolj všeč, saj rada friziram.

Urška Gaber, 9. A

Obiskal sem Gimnazijo Celje – Center, program predšolska vzgoja. Za ta program sem se odločil, ker si želim postati vzgojitelj predšolskih otrok. Na informativnem dnevu mi je bilo zelo všeč in z obiskom GCC sem samo potrdil, da je ta poklic zame. Zelo se že veselim začetka novega šolskega leta.

Jon Kanjir, 9. B

V petek zjutraj sem obiskala Srednjo šolo za gostinstvo in turizem Celje (SŠGT). Srednja šola je imela zelo dobro predstavitev in me je očarala. V soboto pa sem obiskala še IC Piramida Maribor. Imela je vse, kar pričakujem od šole, na kateri se bom izobraževala, zato sem se odločila za vpis na to srednjo šolo. Prepričana sem, da bom tam pridobila veliko znanja in pri tem zelo uživala.

Taja Majhen 9. b

V petek sem obiskala dve šoli. Najprej sem odšla na Gimnazijo Lava. Predstavitev šole se mi je zdela zanimiva, všeč mi je bil predvsem evropski oddelek. Popoldan pa sem obiskala GCC- predšolski program. Predstavitev me ni prepričala in odločila sem se, da svojega šolanja ne bom nadaljevala na tej šoli. V soboto sem obiskala še I. gimnazijo v Celju. Všeč so mi bili odnosi med dijaki in učitelji ter velika izbira jezikov, zato sem se odločila za vpis na to srednjo šolo.

Tina Jernejc, 9. b

V petek zjutraj sem s starši obiskal Srednjo šolo za strojništvo, mehatroniko in medije Celje. Predstavili so nam, kako tam poteka pouk in kakšne so učilnice. Predstavitev mi je zdela zelo zanimiva. Šola mi je bila zelo všeč in zdi se mi, da je prava srednja šola zame. Odločil sem se, da bom tam nadaljeval šolanje.

Matija Bizjak, 9. b

9. februarja sem odšla na informativni dan v Ljubljano. Ogledala sem si srednjo šolo SŠFKZ - program kozmetični tehnik. Predstavili so nam, kako poteka pouk in kako praktično delo. Predstavitev mi ni bila všeč, saj je bila dolgočasna. Odšla sem še na srednjo šolo STRS in si ogledala program aranžer. Predstavitev se mi je tokrat zdela zanimiva. Na koncu pa sem se odločila za vpis na Srednjo zdravstveno šolo Celje.

Nika Kajtna, 9. b

PUSTNI KARNEVAL

Na pustni torek, 13. februarja, smo se udeležili pustne povorke v Mozirju. Osmošolci in devetošolci smo učiteljicam pomagali pri maskiranju mlajših učencev, ki so se predstavili s skupinsko masko Trolls. Na povorki smo bili troli veseli in zabavni pajaci. Pustni torek smo preživeli radoživo in nagajivo.

Taja Majhen, 9. b

Domišljija ne pozna meja

NEJC NA MARSU

Nejc se je odpravil na Mars. Tam je raziskoval življenje Marsovcev. Ker ni znal njihovega jezika, si je imena izmislil kar sam.

Marsovca z velikimi uhlji in kremplji je poimenoval KREMPLOUH. V daljavi je zagledal Marsovca, ki je imel frizuro v obliki solate, za njim še enega, ki je bil okrogel kot zrelo jabolko in na koncu še takega, ki je bil podoben kumarici, ki telovadi. Nejc je vse te poimenoval. Odločil se je, da jih bo klical SALATNJAK, JABKOLJUB in KUMARČNIK.

Nejc se je še malo poglobil v raziskovanje. Odkril je, da Marsovci živijo v hišah, ki jih je poimenoval HIŠOPAST. Ko stopiš v hišo, se ti zdi, da si padel v past, kajti vse je belo in zgleda tako, kot da si pri zobozdravniku. Mali Marsovci se na sredini hiše igrajo s čevlji, ki so v obliki roga in zato je te čevlje poimenoval ČEVLJENOSIROG. Ugotovil je, da so res čudna vesoljska bitja. Ob njihovem poimenovanju se je zelo zabaval.

Lana Steblovni, 6. a

OBISKALA SEM MARS

Ko odprem oči, mi sploh ni jasno, kje sem. Ležim na neki čudni postelji v še bolj čudnem, temnem prostoru, polnem utripajočih lučk, okrog mene pa hodijo zelenci. Ti ves čas čebljajo. Imajo ogromne gledikaze, čisto majhne gofljice in dolge, špičaste sluhošalce.

Verjetno smo v raketi. Kmalu opazijo, da sem se zbudila in takrat vse potihne. Nakažejo mi, naj vstanem. Skozi okno zagledam nekaj prašnega in velikega. Niti sanja se mi ne, kje smo. Trudim se, da bi videla še kaj, a je pretemno. Spomnim se na včerajšnjo uro geografije. Učiteljica je tečnarila z nekim prašnim planetom.

Čakaj, čakaj, čakaj! Pa saj sploh ne morem verjeti! Na Marsu sem! Z zelenci ponosno stopim iz rakete in zdaj razločno vidim ogromno velemesto. Poimenovala ga bom kar Zelemesto. Stolpnice mi zakrivajo pogled v daljavo. Zgradbe so zelo moderne, vse so zelene barve. A zelene niso le stolpnice in zelenci, temveč tudi ceste, ki imajo polno klosedov. Na njih sedijo zelenčki dojenčki in njihove mamice, ki jih hranijo z mlečino in z mrzoledom. V Zelemestu je ogromno govorilnic in zelencev, ki govorofonirajo. Ali imajo učilke? Toliko vprašanj imam. A najbolj me zanima, zakaj ...

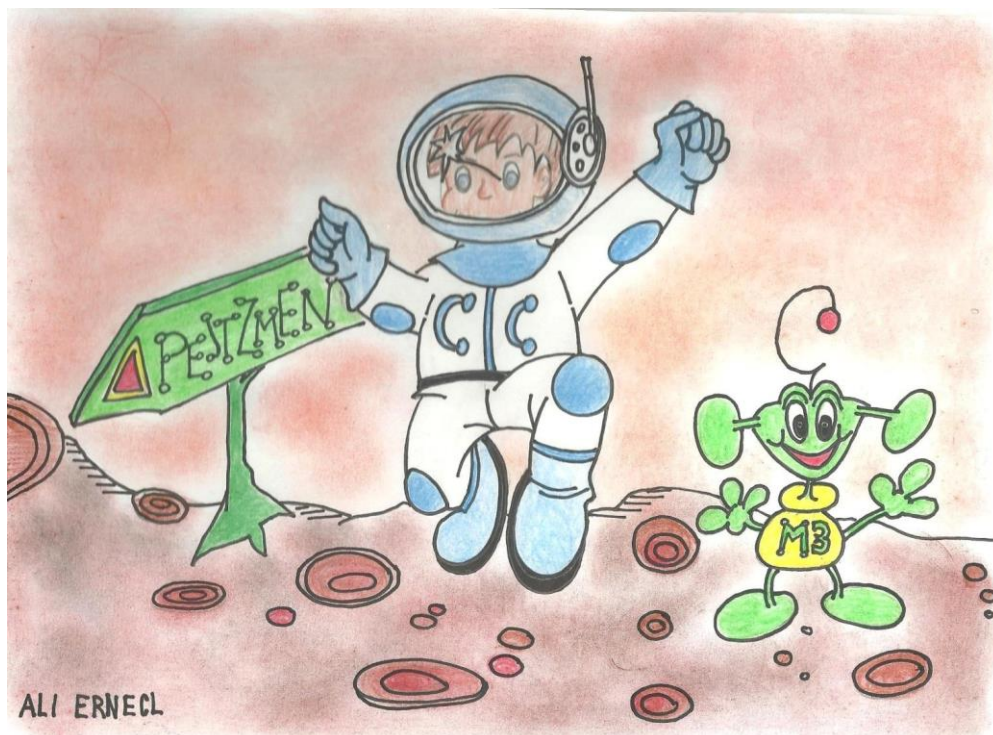
»Zbudi se, zbudi se! Zamudila boš šolo!« me mami iz mojih prelepih sanj zbudi v hladno jutro. Pa tako sem uživala!

Zala Paulina Brišnik, 6. a

DEČEK NA MARSU

Pisalo se je leto 2086. Oče Rihard je nekega dne svojega desetletnega sina Maja vzel s seboj v službo. Z redno raketno linijo površje–postaja RCM4 sta bila v le nekaj minutah na raziskovalni vesoljski postaji, kjer je delal Majev oče. Ravno takrat so imeli na vesoljski postaji požarno vajo. Maj tega ni vedel. A še preden ga je oče uspel opozoriti, je deček že stekel po hodnikih. Skril se je v nekakšno malo sobo in za seboj zaprl vrata. Takrat pa je po pomoti pritisnil na enega izmed mnogih gumbov. Zaslišal je: » 5, 4, 3, 2 ... 1!« Na koncu se je na ekranu nad vrati prikazal napis - VZLETELI. In Maju je bilo hitro jasno, da se je zaprl v celico za pobeg. Z malo sreče je na ekranu poiskal zemljevid in ugotovil, da je na poti na Mars in da bo vožnja trajala 36 minut.

Ko je celica prispela na cilj, je Maj prestrašen pogledal skozi majhno lino. Zunaj je bilo vse rdeče in zelo prašno. Oblekel je astronautsko obleko, ki je bila v kotu, in previdno odprl vrata. A že po nekaj korakih se je spotaknil in padel. Steklo na zanj prevelikem skafandru je počilo. Prestrašen je obstal, nekaj trenutkov zadrževal sapo, potem pa globoko vdihnil in ugotovil, da lahko v Marsovi orbiti diha kot na Zemlji. Tega seveda ni vedel, saj je zaradi Marsovcev ta planet, za razliko od Venere, na kateri rastejo nova in nova naselja, neobiskan in neraziskan.

Odločil se je, da bo poiskal te zelene možiclje. Na pol lebde je priskakljajl do napisa – »PEJZMEN«, kar ga je spomnilo na domačo besedno zvezo pojdi z menoj. »O-la-kole-ga!« pa se je oglasilo za njim. In spet je bil presenečen, saj so ga zelo lepo

sprejeli. In sploh niso bili tako grozni, kot se je govorilo. Po pozdravljanju oziroma priklanjanju so mu postregli z juho, ki je imela okus kot naša goveja juha, le da je bila njihova zelena. Ker ga je ta barva spominjala na domačine, Marsovce, jo je poimenoval »marsuha«. Glavna jed je bil zrezek v obliki kraterja s prilogo nekakšnega rdečega, preluknjanega krompirja, torej »vulkosteak z marsmoljkom«. Sladica je sicer imela okus po kremni rezini, a je bila okrogla in modra, zato jo je poimenoval »modrogla«. Njihov jezik pa ga je močno spominjal na tistega, ki ga v vasi pod Olševo govorita dedek in babica, zato ga je poimenoval »marsolščina«. Potem so ga povabili na sprehod po vasi. Opazil je, da Marsovci na povodcih sprehajajo roza morske pse s plavutmi, okoli njih in nad njimi pa so ves čas krožili »hrbtofičriči«, prozorni, svetleči ptiči, ki so letali hrbtno. Zanimiva se mu je zdela tudi gradnja njihovih bivališč. Ugotovil je, da so njihove hiše – kolibe grajene iz zelene zmečkane trave in železnih slamic. Zato jih je poimenoval »zelmarslibe«. Nazadnje pa je spremljajočega Marsovca, ki se je predstavil kot Mar3, vprašal, kako in kje Marsovci dobijo led. Pokazali so mu jamo, v katero se je spustil in zagledal ledu, kolikor hočeš. Če je to sploh bil led, saj je bil rumene barve, a ko se ga je dotaknil, je ugotovil, da je res led, zato mu je dal ime »ruled«.

V tem času pa so na postaji že ugotovili, da je izginil in tudi kje je. S postaje A1 so ponj poslali ekspres reševalno raketo in ga srečno pripeljali domov. Maj je domov vzel nekaj modrogel in nekaj marsuhe. Morski psi in hrbtofičriči pa so ostali na Marsu. Maj pa se v kratkem na Mars ni več vrnil, saj mu je na nogo padel lonec in tu je moje pravljice KONEC.

Ali Ernecl, 6. a

Zanimivosti

21. FEBRUAR - MEDNARODNI DAN MATERNEGA JEZIKA

21. februarja obeležujemo mednarodni dan maternega jezika. Njegov namen je spodbujanje spoštovanja lastnega jezika in zavedanje pomembnosti jezikovne in kulturne raznolikosti.

Mednarodni dan je razglasila organizacija UNESCO 17. novembra 1999 kot spomin na ubite študente, ki so leta 1952 v Bangladešu protestno zahtevali uradno rabo svojega maternega jezika, bengalščine. UNESCO je s tem želel opozoriti, da je ohranitev jezikovne raznolikosti zelo pomembna in da grozi izumrtje več kot polovici od 6000 jezikov. Ob letošnjemu dnevu smo se poklonili spominu na razglasitev Splošne deklaracije človekovih pravic leta 1948, predvsem delu njenega 2. člena, ki govori o tem, da je vsakdo upravičen do uživanja vseh pravic in svoboščin ne glede na jezik,

ki ga govori. Pravica do materinščine je osnovna človekova pravica. Prav tako je na primer slovenščina, ki je materni jezik le 2,5 milijona govorcev enakovredna in enako dragocena kot materni jezik, ki ga govori celo 50 ali več milijonov ljudi (kitajščina, angleščina, španščina itd).

V Sloveniji so leta 2002 s popisom prebivalstva zadnjič pridobili podatke o materinščinah v naši državi. Blizu 88 % prebivalcev Slovenije je takrat izjavilo, da je slovenščina njihov materni jezik. Raziskovalci pa so pri nas zaznali več kot 40 različnih materinščin. Ker se v Slovenijo vsako leto priseli veliko ljudi iz različnih držav, sklepajo, da je sedaj poleg slovenščine še vsaj 50 drugih maternih jezikov.

Materinščina je za vsakega posameznika izjemno pomembna. To je prvi jezik, ki se ga naučimo in jezik naše družine, mame. Uporabljamo ga prav vsak dan. Materni jezik predstavlja našo državo v svetu. V materinščini se lažje izražamo, sporočamo. Materni jezik nas bogati.

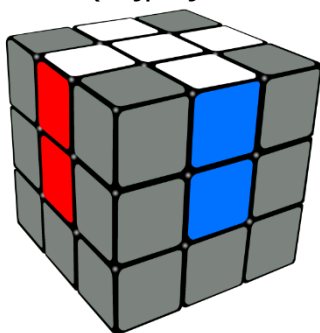
Podatke zbrala: Zala Paulina Brišnik, 6. a

RUBIKOVA KOCKA

Danes ni težko na youtubeu poiskati videa in se naučiti, kako sestaviti Rubikovo kocko, a včasih ni bilo tako.

Erno Rubik, po katerem je dobila ime, je kocko izumil leta 1974 kot pripomoček za boljše razumevanje treh dimenzij (3-D kombinacijska uganka). Sprva ni bila namenjena sestavljanju, ampak učenju. Nato jo je zmešal in se začel ukvarjati s tem, da bi jo razvozlal. Potreboval je cel mesec, da je prišel do rešitve. Poimenoval jo je magična kocka.

Kocka je skozi leta postajala vse bolj popularna. Vse večje število ljudi jo je znalo sestaviti. Pojavile so se različne metode sestavljanja. Leta 1997 so metodo **Cross F2l** **Oll Pll** (najprej sestaviš križ,

nato prvi dve nadstropji,

potem sestaviš še zgornje nadstropje)

javno objavili in razglasili za najučinkovitejšo/najhitrejšo.

Sam se te metode še učim. Je veliko zahtevnejša, a učinkovitejša. Če jo želiš znati popolno, se moraš naučiti mnogih algoritmov. Algoritmi so zaporedja premikov, ki jih narediš na kocki.

Osnovne metode po navadi vsebujejo 3 ali 4 kratke in lahke algoritme. Sam sem se najprej naučil najenostavnejšo metodo in ji nato dodajal algoritme iz CFOP.

Na svetu niso samo običajne 3x3 kocke. Obstajajo kocke od 1x1 do 28x28 in še kocke različnih oblik (petkotniki, šestkotniki ...).

Sam znam sestaviti kocke od 1x1 do 4x4 in še nekaj drugih (kocka posebnih nepravilnih oblik).

Od leta 2003 Svetovno združenje pod okriljem mednarodnega vodstva Rubikove kocke organizira tekmovanja po vsem svetu in sproti objavlja nove svetovne rekorde (trenutni pripada SeungBeum Choju, ki je za sestavljanje kocke porabil le nekaj sekund - 4.59).

Meni je prvo kocko kupila mama. Prvih nekaj tednov sem bil nad njo zelo navdušen, nato pa je veselje upadlo, ker je nisem znal sestaviti. Priznam, da sem takrat bil še premajhen, da bi razumel postopek. Za ponovno zanimanje nad kocko me je pred dvema mesecema ponovno navdušila mama. Povedala mi je, da na njeni šoli učenci navdušeno sestavljajo to kocko. Dobil sem še dodatno motivacijo, saj mi je povedala, da je rekord najboljšega 45 sekund. Takoj sem sedel za računalnik, poiskal videoposnetke in se začel učiti potrebnih algoritmov. Prvič sem za sestavljanje kocke porabil približno eno uro, ampak bil sem vesel, da mi je končno uspelo kocko sestaviti v celoti. Moj trenutni osebni rekord s kocko 3x3 je **30** sekund.

Zdaj kocko sestavljam skoraj povsod. Najraje jo sestavljam med odmori skupaj s prijatelji, ki sem jih navdušil za sestavljanje in nekatere tudi naučil nekaj algoritmov. Všeč mi je, saj imamo skupen cilj. Biti najboljši oz. vedno hitrejši. Ko učim prijatelje, sem veliko bolj potrpežljiv kot pa s svojim bratom Urbanom, ki mi vedno teži: »Nauči me!« Verjetno mu bom kmalu moral ugoditi in si vzeti čas tudi zanj.

Gašper Repše, 7. a

FACEBOOK

Facebook je ustanovil Mark Zuckerberg. Spletno stran je ustvaril 4. februarja 2004 v mestu Cambridge v Massachusettsu. Delal je na Univerzi na Harvardu. Sprva so člani lahko postali le študentje s Harvarda in že konec februarja 2004 se je registrirala več kot polovica študentov iz omenjene univerze. Tedaj sta se pri vzdrževanju spletnega mesta Zuckerbergu pridružila še Dustin Moskovitz in Chris Hughes. Facebook se je kmalu razširil še na druge univerze (Stanford, Columbia, Yale). Konec šolskega leta sta Zuckerberg in Moskovitz z Andrejem McCollumom, ki je začel s poletno prakso na Electronic Arts, odselila v Palo Alto v Kaliforniji. Zuckerberg je 2. septembra 2005 razširil dostop do spletnega mesta na srednje šole, a so dijaki sprva morali prejeti povabilo, da so se lahko včlanili. Konec leta 2005 je bilo vključenih že več kot 2.000 fakultet in več kot 25.000 srednjih šol iz sedmih držav, vključno z ZDA, Kanado in Veliko Britanijo.

Maja 2005 se je vrednost Facebooka povečala na \$12.8 milijonov. S širjenjem Facebooka v države ZDA, Kanado, Mehiko, Anglijo, Avstralijo, Novo Zelandijo in Irsko je bilo dodano več kot 2000 univerz ter več kot 25.000 srednjih šol. Facebook je postal dostopen za vsakogar 26. maja 2006; član potrebuje le veljaven e-poštni naslov ter mora biti star vsaj 13 let.

Tudi sam uporabljam Facebook, ampak samo za pogovor s prijatelji.

Podatke zbral: Sašo Tamše, 6. b

GOOGLE

Google je nastal leta 1996 kot projekt spletnega iskalnika, ki sta ga razvijala stanfordska študenta Larry Page in Sergey Brin. Google vsebuje tri dele, vsak del posebej je del distribucijske mreže tisočih poceni računalnikov, ki lahko hkrati opravljajo vzporedno procesiranje, to pomeni metodo, v kateri je mnogo izračunavanj opravljenih vzporedno, kar omogoča hitrejše procesiranje.

»Googlebot«, spletni iskalec, ki samodejno išče nove spletne strani.

»Indexer«, ki shrani vsako besedo na vsaki strani, kar posledično naredi ogromno podatkovno bazo.

»Query processor«, ki primerja naše želeno iskanje s svojo podatkovno bazo in izpiše zadetke dokumentov, v katerih je našel omenjene ali podobne izraze.

Googlebot je iskalni robot, ki poišče strani na svetovnem spletu in jih preda Google Indexer-ju. Po navadi si Googlebot predstavljamo kot majhnega pajka, ki pleza po mreži svetovnega spleta, ampak v resnici Googlebot deluje podobno kot naš spletni brskalnik, se pravi pošilja pakete z zahtevami strežniku, na katerem je spletna stran, shrani celotno stran ter jo preda Google Indexer-ju.

Podatke zbral: Sašo Tamše, 6. b

Znamo tudi nemško in angleško

MEIN TAG

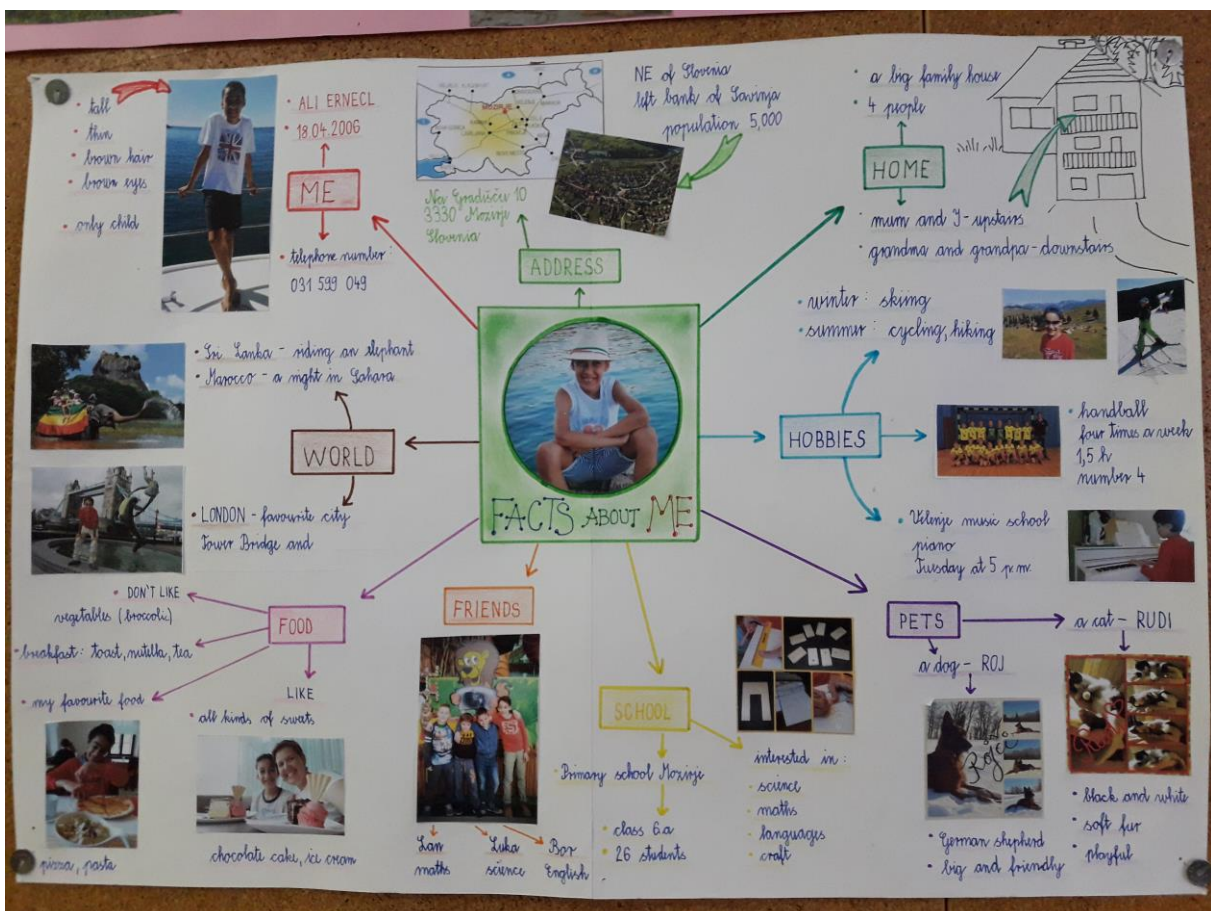
Am Morgen weckt mich meine Mutter um 7.15. Ich stehe auf und ich frühstücke. Ich esse Müsli mit Milch und ich trinke Orangensaft. Nach dem Frühstück wasche ich mich und ich putze meine Zähne. Dann ziehe ich mich an und ich kämme mich. Um 8 Uhr gehe ich zur Schule.

Am Vormittag bin ich in der Schule und lerne viel. Das ist meistens von 8.20 bis 13.45. Nach dem Unterricht gehe ich in die Schulbibliothek. Um 2 Uhr gehe ich nach Hause und ich esse zu Mittag. Um 3 Uhr spiele ich Klavier.

Am Nachmittag mache ich meine Hausaufgaben. Um 5 Uhr fahre ich zur Musikschule. Um 6.30 bin ich wieder zu Hause. Ich spiele mit meinem Bruder Johan und meinem Hund Willy.

Am Abend esse ich mit meiner Familie das Abendessen. Dann dusche ich mich. Um 8 Uhr sehe ich fern. Meistens sehe ich Den Fluss der Liebe. Um 9 Uhr gehe ich ins Bett und ich lese bis 9.30 oder manchmal noch länger. Viel länger. In der Nacht schlafe ich.

Zala Paulina Brišnik, 6. a

Ali Ernecl, 6. a